

Květnové slavnosti osvobození

Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou a vztaženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den odpočinku. (Dt 5,15a)

Ještě donedávna, než Rusové napadli Ukrajinu, mohly na nás působit květnové slavnosti konce druhé světové války poněkud archaicky a možná i komicky. To, když na výročí osvobození z roku 1945 vyjeli ve starých armádních vozech do našich ulic nadšenci v dobových uniformách. Mohla to být veselá atrakce z jiného světa, kdy vedle zaparkovaných džípů, transportérů a kanónů vyhrávala kutálka největší světový hit té doby Škoda lásky od Jaroslava Vejvody. Klidně jsme šli kolem, dali si buřta a povídání pamětníků druhé světové války o utrpení a míru, jsme příliš nemuseli věnovat pozornost. Mohlo se nám skutečně zdát už neaktuální oprašovat válečnou minulost a básnit o generálu Pattonovi nebo maršálu Koněvovi, jenomže doba se změnila.

Existují ale ještě i jiní nadšenci anachronicky připomínající mnohem dálnější minulost, která se nám musí zdát už totálně vzdálená. Navlékají ještě starší vojenské stejnokroje než ty z druhé světové války, například z památné bitvy u Hradce Králové či od Trutnova z roku 1866. Anebo pozornost opakovane vzbuzují napoleonská vojska od Slavkova z roku 1805. Tyto války jsou už ale skutečně naprosto vzdálené dnešní realitě, ocitly se v historickém nedohlednu. Jako dávná

bitva u Kresčaku z roku 1346, při níž přišel o život Jan Lucemburský, nebo nešťastně proslulá bitva na Moravském poli z roku 1278, kde padl český král Přemysl Otakar II. Koho z nás by napadlo, že je to živá historie, která také určila naši současnost!

Podobně exoticky a starodávně ale působí i dnešní velikonoční putování poutníků do Jeruzaléma k Chrámu Božího hrobu. Úzká Via Dolorosa přeplněná lidmi s kříži a palmovými ratolestmi, do toho čumilové s fotoaparáty ze všech koutů zeměkoule a samozřejmě světové agentury umožňující lidem všech světadílů být při tom. Tytéž agentury samozřejmě nepominou rituální křížování věřících na Filipínách, aby o pár dní později z Vatikánu odvysílaly papežovo požehnáním „urbi et orbi“. A přitom všem

se zároveň uvnitř kostelů a modliteben opakovaně připomíná dávná oběť Božího Syna. Venku se ale v ten samý čas prodávají trdelníky, klobásy a pečená šunka. Bodejt' ne, vždyť skončil půst a prodejci na velikonočních trzích musí udělat tržbu.

Dějiny jsou svědky času, světlem pravdy, živou pamětí, učitelkou života a poslem minulosti, napsal kdysi Marcus Tullius Cicero. To zná každý národ včetně Židů. Každou sobotu se v synagogách připomíná vysvobození pevnou Boží rukou a vztaženou paží z egyptského otroctví. Jenomže vyjití z Egypta pod vedením Mojžíše je už také neskutečně daleko. Hrozí proto, že každotýdenní šabat i každoroční pascha se pro většinu stane jen tradičním dnem

volna bez původního obsahu. Což se mnohým obyvatelům sekulárního Izraele stalo, třebaže šabat slaví. Slaví ho podobně, jako u nás naprostá většina Čechů o nedělích a na Velikonoce – bez Boha.

Ted' v květnu si možná opět všimneme, že se budou klást věnce k pomníkům padlých, ale pro nás to tentokrát nemusí být jen státní svátek a pouhý den pracovního klidu se zavřenými supermarkety. Možná si nově uvědomíme, že naše svoboda skutečně není samozřejmá a že byla draze zaplacená. Zahynulo tři sta šedesát pět tisíc Čechoslováků z přibližně šedesáti dvou milionů obětí druhé světové války. Tato zapomnětlivost by mohla mít fatální důsledky.

Nezapomínejme proto, co se stalo a čeho byli očitými svědky naši otcové a matky a jejich rodiče. Pro ně to nebyla dějepisná látka z učebnic, pro ně to byl život a těžký život, který se neobešel beze ztrát. A úplně stejně, a ještě s větší naléhavostí nezapomínejme na dějiny spásy, které také byly a dodnes jsou skutečné, jako je pro nás skutečná naše přítomnost. Byla doba, kdy Ježíš doopravdy umíral na kříži pro naši spásu a kdy Izrael doopravdy vyšel z Egypta, aby byl zachráněn. A rozhodně to tehdy nepůsobilo komicky ani archaicky.

Bronislav Matulík

Pán Bůh se mi dal poznat až ve vězení

Svědectví z Vinařic o víře v Krista a změně života

Milé sestry a milí bratři,

jeden z mých vinařických „kluků“ prožívá ve svém životě nové období. Během jeho dlouhodobého trestu k němu Pán Bůh zvláště promluvil a Tibor se připojil nejdříve k setkáváním ve skupině, ale pak si vzal na sebe starost o kapli. Téměř každý den tam pečlivě uklízí, srovnává židle, stará se o kytky, hledá biblické verše nebo křesťanské citáty, které přepisuje na tabuli k povzbuzení pro nás všechny. Naprosto racionálně říká, že neví, jak to bude, až ho propustí (do konce trestu má ještě cca 4 roky), ale teď že prožívá s Pánem proměnu života.

Dříve býval často kázeňsky trestán, vyhledával konflikty, pral se, ubližoval spoluvězňům, rozbíjel zařízení ložnic, ale s tím je konec. Každému říká „bratře“ a čte i druhým z Bible. Nejen spoluvězni, ale i vedení věznice si té zásadní změny všimlo. Máme radost, že Tibor nachází nový smysl života. V minulém týdnu se rozhodl, že by i vás všechny rád pozdravil. Proto jsem mu slíbila, že jeho pozdrav pro vás předám.

Jana Matulíková

Drazí bratři a sestry v Pánu Ježíši Kristu,

ani nevím, jak k tomu došlo, v mém životě jsem zažil hodně špatné věci. Ted' jsem ve výkonu trestu, 10 let mám za sebou. Možná to bude znít blbě, ale Pán Bůh se mi dal poznat až ve vězení. A proč? Já jsem si to dřív ani nezasloužil. A za co jsem ve vězení, to vám rád napíšu, i když se za to stydím. Zbil jsem lidi baseballovou pálkou, choval jsem se jako blázen. Ted' vím, že takhle se chovat nemůžu, vždyť Pán Ježíš lidi nemlátil, měl je rád a má pořád! A proto vám píšu tohle svědectví, jak Pán může změnit lidi ve všem, stačí ho pustit do srdce. Ale je to těžké! Musí to být upřímné a z čisté lásky k Němu.

Pán mě změnil, modlím se k Pánu Bohu, ať mi pomůže překonat všechny překážky v mém životě. Život je krásný, Pán nás stvořil pro život, pro lásku, abychom jeden druhého měli rádi. Spojuje nás Boží láska agapé, budme v lásce věrní a čistí.

Doufám, že vás tímto dopisem neurážím. Moc děkuji dobrovolníkům, že za námi chodí do Věznice Vinařice a děkuji především paní Matulíkové a panu Kočnarovi – kaplanům. Děkuju za ty služby, co nám poskytují. A děkuju paní Míše Kočnarové za její společnost. Tady ti tři lidi do věznice přinášejí živého Boha a Pána

Ježíše Krista, nohama – jak přicházejí, rukama – jak listujeme Božím dopisem nám (Bíblí) i pusou, jak čteme v kapli o Pánu Ježíši. Děkuji Hospodinu, že poslal na zem

svého prvorozeného Syna, našeho Spasitele. Skrze Ježíše Krista můžeme poznávat dobrotu, lásku a velkorysost našeho Otce na nebesích a Boha všemohoucího.

Loučím se s vámi, drazí bratři a sestry, a modlím se za vás, ať vám všem žehná všemohoucí Bůh, ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého, amen.

Bratr v Kristu,

Tibor

Letnice

V neděli 28. května 2023

Letnice bývají i v naší církvi popelkou mezi církevními svátky. Nemusí tomu ale tak být. Vždyť Ježíš byl oslaven a Duch svatý sestoupil nejen na apoštoly, kteří na něj čekali a modlili se. Letnice jsou podobnou epochální událostí, jako bylo stvoření, ukřižování a vzkříšení. Pán Bůh je skutečně přítomen, jak zpíváme v jedné z nejznámějších křesťanských písní.

Letos budeme mít hosta, kazatele Martina Běle, který slouží v pražském sboru Trináctka. Završí náš program Od Velikonoc k Letnicím. Kázat bude o Ježíši, který řekl: „Já jsem pravý vinný kmen.“ Na ten kmen jsem naroubováni. A jak to souvisí s Letnicemi a Duchem svatým? Ježíš v té souvislosti totiž řekl naléhavou výzvu: „Zůstaňte ve mně a já ve vás.“

Zdá se, že přítomnost Ducha svatého v nás, přítomnost třikrát svatého Boha, nezáleží jen na Bohu, ale i na nás. Proto také k Ježíšově výzvě zůstat v něm, připomeňme apoštolské imperativy:

*Stále se radujte, v modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás. **Plamen Ducha nezhásejte**, prorockými dary nepohrdejte. Všecko zkoumejte, dobrého se držte, zlého se chraňte v každé podobě. (1Ts 5,16–22) Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost. **A nezarmucujte svatého Ducha Božího**, jehož pečeť nesete pro den vykoupení. Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím i každá špatnost; buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. (Ef 4,29–32)*

A ještě jedna skutečnost z apoštolského napomenutí vyplývá, že totiž přítomnost Ducha svatého v nás souvisí také s našimi slovy, a proto se dejme povzbudit slovy Marka Váchy: „Nikdy nekritizujte své přátele, nikdy nepomlouvejte, nikdy a nikoho, a straňte se společnosti těch, kdo tak činí. Slovo je tvůrčí na jednu stranu a destruktivní na druhou, slovem můžeš ustříhnout poupě, nechat uschnout, co by jinak vyrostlo, slovem můžeš zranit, zabít. Slovo dokáže tvořit nové světy a slovo může být horší než atomová bomba. Nevhodné slovo dokáže zastavit člověka v běhu, zmrazit jej na dlouhé roky nebo na celý život.“

Slovy můžeme zarmoutit bližní i Ducha svatého, slovy můžeme uhasit oheň lásky i plamen Ducha. Záleží skutečně hodně na nás, protože Bůh už na svět své dobré Slovo poslal a Ducha svatého také.

Bronislav Matulík

Od Velikonoc k Letnicím

Ježíš řekl:

Já jsem

16. 4. Já jsem chléb života

„Já jsem chléb, který sestoupil z nebe“ (Jan 6,41)

Radislav Novotný

23. 4. Já jsem světlo světa

„Já jsem světlo světa“ (Jan 8,12)

Benjamin Kaleta

30. 4. Já jsem dveře

„Já jsem dveře pro ovce“ (Jan 10,7)

Bronislav Matulík

7. 5. Já jsem dobrý pastýř

„Já jsem dobrý pastýř“ (Jan 10,11.14)

Bronislav Matulík

14. 5. Já jsem vzkříšení i život

„Já jsem vzkříšení i život“ (Jan 11,25)

Radislav Novotný

21. 5. Já jsem cesta, pravda i život

„Já jsem cesta, pravda i život“ (Jan 14,6)

Bronislav Matulík

28. 5. LETNICE Já jsem pravý vinný kmen

„Já jsem pravý vinný kmen“ (Jan 15,1.5)

Martin Běle

Srdečně zveme

Sbor Církve bratrské v Praze 1

Soukenická 15

<https://cb.cz/praha1/portal/primy-prenos-nedelni-bohosluzby/>

Noc kostelů s Noem a Komenským

Přivítejme návštěvníky a hosty v pátek 2. června 2023

Letošní heslo Noci kostelů obsahuje tuto moudrost: **Žádné zlo nepřemůže moudrost.**
Dodejme moudrost od Boha. Připravili jsme následující program:

Prohlídka modlitebny

Vyprávění z historie našeho sboru a o současnosti

16.00 až 21.00 hodin

Meditační cesta

Zastavení s moudrostí Jana Amose Komenského

16.00 až 21.00 hodin

Archa Noemova

Divadlo pro děti o potopě

17.00 až 18.00 hodin

Labyrint světa a ráj srdce

Čtení z nejznámější knihy Komenského protkané jeho písněmi

18.30 až 19.30 hodin

Za dobrého počasí program proběhne na dvoře před naší modlitebnou včetně pohoštění a tištěných biblických textů a duchovní literatury. Každého chceme srdečně přivítat a obdarovat.

Proto uvádíme malý výňatek z Komenského Labyrintu, od jehož napsání letos uplynulo 400 let, a přece je stále aktuální:

Kde jsi byl, synu můj, kde jsi byl tak dlouho? Kudy jsi chodil? Co jsi ve světě hledal? Potěšení? Kde jinde jsi ho měl hledat, než v Bohu? A kde Boha, než v jeho chrámu? A který je chrám Boha živého, než ten chrám živý, který si On sám připravil? Srdce tvé vlastní! Díval jsem se, synu můj, když jsi bloudil, ale už jsem se déle dívat nechtěl.

Přivedl jsem tě k sobě, uvedl jsem zpět tebe do tebe. Neboť v tobě jsem si zvolil svůj palác k přebývání.

Prosíme vás proto, milé sestry a bratři, abyste přinesli sladké či slané pečivo a přihlásili se a přišli pomoci při realizaci programu. Noc kostelů je skvělá příležitost.

Bronislav Matulík

Konference v Brně

Ve dnech 12. a 13. května bude zasedat nejvyšší orgán Církve bratrské

Milé sestry a bratři, prosíme o modlitby za Výroční konferenci. Náš sbor budou zastupovat tito delegáti: Pavel Černý, Radislav Novotný, Naďa Štěpánová a Marie Wagnerová. O významu a účelu Výroční konference se můžeme dočíst v Řádu Správy Církve bratrské, kde se mj. říká:

Konference posuzuje působení Církve bratrské a dbá, aby Sborny a Rada zachovávaly Ústavu, Zásady, Vyznání víry a Řád, stejně jako usnesení Společné konference a Konference. Dále provádí dohled nad činností a věroučným směřováním Sbornů a Rady a kontroluje, zda Sborny naplňují své poslání podle ustanovení čl. 4 odst. 3 Ústavy.

Výroční konference se skládá ze dvou částí, z neveřejné části administrativní a časově oddělené části tematické včetně bohoslužebného programu.

Administrativní část obsahuje vždy výroční zprávu o činnosti a hospodaření Rady včetně statistiky za předchozí kalendářní rok a zprávy revizorů. O účetní závěrce se vždy hlasuje na základě zprávy revizorů. Administrativní část dále obsahuje rozpravu nad činností Sbornů podle ustanovení § 123, rozpravu a hlasování o podaných návrzích, zprávy a hodnocení činnosti Rady, celocírkevních pracovníků, konferenčních komisí a dalších složek Církve bratrské včetně příslušných rozprav. Na programu jsou i vybrané závěry z vizitací. O Účelovém či školském zařízení Církve bratrské (je-li zřízeno) předkládá vedoucí zařízení prostřednictvím Rady písemnou zprávu, která obsahuje zprávu o jeho činnosti a hospodářské výsledky za uplynulé období.

Tematická část může být veřejně přístupná. Může obsahovat bohoslužebný program se slavením večeře Páně, rozpravu o stavu a duchovním směřování Církve bratrské jako celku (včetně rozpravy o naplňování poslání Sbornů podle čl. 4 odst. 3 Ústavy) na základě zprávy předsedy Rady.

Konference je jediným orgánem Církve bratrské, který rozhoduje o Řádu a dalších záležitostech či dokumentech Církve bratrské v dané zemi s výjimkou záležitostí a dokumentů uvedených v čl. 7 odst. 1 Ústavy. Vnitřní strukturu a průběh jednání Konference stanoví Řád.

Pro náš sbor, jako i pro všechny další sbory Církve bratrské, je nesmírně důležité, že nejsme sami, že patříme do širšího společenství. Je také důležité, že se spolupodílíme na budování církve a že se musíme vždy domluvit a dohodnout. Letos bude Konference mj. rozhodovat o zřízení dalších 3 sborů, o ordinaci či uznání ordinace 7 vikářů atp. Význam Konference spočívá více než v administrativě v budování vztahů, v rozhovorech a ve vzájemné diskusi a inspiraci – inspiraci Ducha svatého.

Bronislav Matulík

květen
2023

Soukenická 15, Praha 1

www.klubsamari.cz

ve čtvrtek od 18 hodin

4. 5. Fragmenty

od
19 h !!

Vernisáž výstavy koláží
Barbory Vovsové,
absolventky AVU.
Hudbou doprovodí
Ester Pacltová.

18. 5. Rwanda

Petr Kočnar nás provede
malou zemí Rwandou,
poví o místní kultuře, kuchyni
i krajině. Také představí svoji
organizaci Talking Through Art
pomáhající postiženým ženám.

pořadatel: Sbor
Církve bratrské
v Praze 1

FofrKafe
Soukenda

podpořeno
grantem:

mediální
partneři:

BRÁNA

Sborová dovolená 2023

I v letošním roce nás čeká společná sborová dovolená. Letos pojedeme na místo, kde jsme byli loni, tak doufáme, že se nám tam bude opět líbit. Všude kolem je totiž jen les a hory, takže s sebou kola, trekingové hole a mapu.

S dotazy se prozatím můžete obracet na Petru Veselou email: petra.vesela@ktcentrum.cz, telefon 604807777.

Základní informace

Termín: 30. 7. 2023 až 6. 8. 2023

Místo: Sporthotel Mústek Jáchymov

Web: <https://www.hotelmustek.cz/>

Sporthotel Mústek leží na úpatí nejvyšší hory Krušných hor Klínovce (1244 m. n. m.) v údolí klínoveckého potoka, který je ze tří stran obklopen přírodní hradbou.

Ta zaručuje absolutní klid, bezpečí a možnost sportovního využití.

Ubytování+ strava

Celkem nás čeká 38 dvou až čtyřlůžkových pokojů se sociálním zařízením nebo bez něj, všechny jsou v hotelové budově.

V areálu budeme mít k dispozici mnoho věcí: dětské herny, klubovny, ping-pong, wellnes, venkovní hřiště, velké pískoviště se skluzavkami, volejbalové a nohejbalové hřiště, atd.

Celý areál bude v té době pouze pro nás.

V restaurantu hotelu je pro nás zajištěna plná penze a jídlo bude probíhat formou bufetu.

Pro děti budou připraveny svačinky a pitný režim.

Cena pobytu

	Děti 0 - 2,99 let	Děti 3 - 6,99 let	Děti 7 - 10,99 let	Děti 11 - 14,99 let	Senioři nad 70 let	Dospělí 15 - 69,99 let
bez soc.zař.	0,-	2.300,-	2.900,-	3.900,-	4.900,-	5.900,-
se soc. zař.	0,-	3.000,-	3.900,-	4.900,-	5.900,-	6.900,-

věk se počítá ke dni začátku sborové dovolené tj. do 30. 7. 2023)

Přihlášení

Přihlašujte se, prosíme, nejpozději do 31. května 2023. Pokud budou volné kapacity i po tomto datu, dáme vám vědět, že je stále možné se přihlásit. Kapacita je omezená, takže s přihlašованиеm neotálejte.

Zálohu je potřeba zaplatit do 15. června 2023. Doplatek pak do 15. července 2023.

Pro přihlášení je potřeba:

- 1) Odeslat přihlášku buď na email petra.vesela@ktcentrum.cz nebo poslat poštou na adresu Sbor CB v Praze 1, Soukenická 15, 110 00 Praha 1
- 2) Zaplatit zálohu ve výši poloviny celkové ceny za osobu podle věku a typu pokoje (viz tabulka výše) na sborový účet číslo: **1938917359/0800 v.s. 222** a do poznámky uvést vaše jméno.

Srdečně zdraví a na sborovku se těší Petra Veselá

Nabíráme členy do nového skautského oddílu Světýlka

SKAUTSKÝ ODDÍL
SVĚTÝLKA

Zveme děti na:

- pravidelné schůzky:

Na každém setkání budeme podporovat přátelské vztahy, spolupráci a porozumění mezi dětmi i vedoucími. Budeme se učit jeden od druhého, hrát hry, povídat si o příbězích Bible a posilovat všestranný rozvoj osobnosti, aby každý skaut byl připraven a obstál v reálném životě. Budeme se držet skautského hesla VŽDY PŘIPRAVEN.

- víkendové akce
- letní tábor

Co znamená skauting:

- všestranný rozvoj, přátelství a zážitky
- dovednosti, fair play, pohyb v přírodě, dobrodružství
- péči o okolí a o druhé, ale i starost o vlastní rozvoj
- úctu k věcem, které nás přesahují, poznávání křesťanských hodnot z Bible

Co je Dorostová unie:

Dorostová unie (DU) je nezisková organizace pro děti, mládež a jejich vedoucí od roku 1999. Zajišťuje vedoucím vzdělávání, organizační a právní podporu. Hlavním partnerem DU je Církev bratrská, státem registrovaná církev. Dorostová unie je součástí České rady dětí a mládeže, spolupracuje s největší skautskou organizací v ČR, Junák - český skaut.

Těšíme se na tebe!

Věková skupina:

od 6 do 10 let
(první stupeň ZŠ)

Přidej se

- **Místo:** Sbor Církve bratrské, Soukenická 15, Praha 1
- **Schůzky:** začínáme v září 2023, den a čas budou upřesněny
- **Kontakt (příhlášky, informace):**
Radislav Novotný,
radislav.novotny@cb.cz,
tel.: 737 200 188

Velikonoce

Trojí ohlédnutí

Na Velký pátek byla modlitebna plná, konala se slavnostní celopražská bohoslužba s celocírkevním přesahem. Hrála moravská kapela CHRIST SIDE a kázal předseda Rady CB. Opět se ukázalo, jakým požehnáním jsou nejen pro nás video přenosy.

Večer jsme prožili Velký pátek v ekumenickém duchu ve sboru ČCE u Klimenta. Pro mě osobně bylo nesmírně vzácnou zkušeností, že neslavíme Velikonoce jen úzce v rámci CB. Společné slavení Večeře Páně umocnilo více než duchovní zážitek, spása v Kristově kříži přesahuje jednu denominaci.

Vrcholem byla Velikonoční neděle a křest. V církvi se tradičně křtilo na velikonoční neděli, křtěnci, Nela, Alžběta a Jiří vyšli z vody jako noví znovuzrození lidé. Vše pak bylo po zvěstování evangelia opět završeno slavením Večeře Páně.

Bronislav Matulík

Stavba městečka z kostiček

Ohlédnutí

Především musím říct, že cítím velikou vděčnost – vděčnost Pánu Bohu, že se celá akce podařila uskutečnit, a také velikou vděčnost za všechny pomocníky, kteří se na celém projektu podíleli. Opravdu věřím, že ta akce měla velký (i duchovní) smysl. Proto ta vděčnost.

Na celém projektu se podílelo okolo 70 pomocníků, a nakonec přišlo asi 120 dětí, některé z nich vícekrát. Navštívilo nás asi 80 dětí z Veselé školy a myslím, že ta akce hodně pomohla k budování našich vzájemných vztahů. Kéž bychom je do budoucna mohli dál rozvíjet.

Prosím, modleme se za ty, kteří k nám přišli. Modleme se za jejich rodiče, učitele, přátele. Těším se na další příležitost, kterou nám Pán připraví.

Jindra Koudela

Rodinná bohoslužba

Aneb vydrží děti celou bohoslužbu?

V návaznosti na projekt Stavění městečka jsme uspořádali druhou neděli v dubnu bohoslužbu, která se zaměřila zejména na ty menší z nás. Chtěli jsme tím dát dětem najevo, že jsou v Soukenně vítány a že jednou za čas vůbec nemáme problém udělat bohoslužbu, do které se zapojí hlavně ony. A ony to umí bravurně!

Rodinnou bohoslužbu můžeme chápat jako odpověď na Ježíšův příkaz: „Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně; neboť takovým patří království nebeské.“ (Matouš 19,14). Zejména malé děti spontánně a bezprostředně reagují na výzvy: „Vstaňme, tleskejme, tancujme, zpívejme pro radost a slávu Pána Ježíše Krista!“ Tak jsou příkladem nám starším, co jsme si zvykli brát se příliš vážně a neztrapňovat se zpěvem nebo ledajakým pohybem při bohoslužbě. Děti umí přinést tu pravou „simchat“ radost Pánovu, která je naší silou (Ne 8,10).

Rodinná bohoslužba se nesla v módu – každý ať slouží, jak umí. Důležité je hlavně srdce a přinést Pánu Bohu maximum. Pán Ježíš umí ze dvou ryb a pěti placek udělat párty pro tisíce lidí. Chce to jen nabídnout vše(!), co máme. Tak mohly děti z besídky zpívat z plných plic a tančit a my s nimi „Muž moudrý stavěl svůj dům na skále“. Děti sestavily svou kapelu, která pod vedením Šimona Kupilíka vedla náš zpěv. Honza Němeček připravil spolu s dětmi slovíčko a o stavění věží a domů na pevných základech. Před kázáním o Chlebu z nebe, kterým je Ježíš a jeho Slovo, mohli jsme nejprve společně zazpívat „Dělání, dělání, všechny smutky zahání“, pak Radek na pódiu postavil stan a Petra upekla výborný chleba. Stan i dobrý chléb představovaly

naše životy. Stan potřebuje pevnou konstrukci, aby pevně stál, a chléb dobré ingredience, aby byl chutný. Poslušnost Božím přikázáním přináší našemu životu stabilitu a křesťanské hodnoty dodávají dobrou chuť a naplnění života. Kázání zdůraznilo, že Kristus se stal opravdovým Chlebem našeho života, zdrojem poznání, hojnosti, síly a radosti. Sytí náš největší hlad – hlad po lásce, po vlastní hodnotě a dává našemu životu smysl. Boží Syn přišel oznámit tu nejlepší novinu – bylo nám dáno být Božími dětmi, které si Otec zamiloval, a chce, abychom pokračovali v jeho díle. Užijeme si tento voňavý Chléb z nebe každý den!

Děkuji všem, kteří se nejen do rodinné bohoslužby zapojili, ale také těm, kteří svou účastí, dobrým slovem, přípravou malého občerstvení, zejména dětem ukázali, že jsme rádi, že jsou tady s námi a že Soukenda je také jejich duchovní domov, kde jsou srdečně vítáni. Děkuji.

Radislav Novotný

Rodinné odpoledne

...a taky stavba hradu

V neděli 23. 4. jsme nešli po nedělní bohoslužbě na oběd domů, ale pouze o patro níž do sborové jídelny. Nejen naše rodina, ale i další rodiny s většími i menšími dětmi ze sboru. Měli jsme čas ochutnat ze společného stolu, a také navázat osobní rozhovory. Již ve 13 hodin jsme měli společný program Jany Matulíkové o manželství. Myslím, že mohu říct, že to bylo velice praktické a slyšeli jsme řadu důležitých důrazů a připomenutí. Došlo i na společný rozhovor.

Kolem 15. hodiny jsme se již rozešli do svých domovů. Toto společné akce bylo vyústěním naší společné touhy zkusit udělat něco nového a hledat způsoby, jak si být blíž sobě navzájem a zároveň vytvářet prostor, kam budeme moci pozvat další rodiny, které jsou mimo sbor, nebo na jeho okraji. Nikdo nemáme dostatečný elán táhnout celou aktivitu prakticky dál a začít hned připravovat další setkání, ale vnímáme tu potřebu a příležitost. Modlíme se tedy a hledáme, jak s tím máme dále naložit.

Díky Bohu za toto jedno (nebo raději první) společné odpoledne.

Jenda Němeček ml.

PS: Během přednášky manželé Novotní s dětmi postavili hrad, který můžete vidět dole v klubu.

Karavanem po Algarve

Ohřívací mise splněna

Asi každý rodič ví, že zima s dětmi bývá dlouhá a náročná. Neustálé oblékání dětí do bund, hledání čepic, rukavic, a ani není moc možností, kde trávit čas, když je venku lezavo a doma už nás to nebaví. Chtěli jsme si to ulehčit, zimu si zkrátit a v březnu jsme tak odjeli na tři týdny do Portugalska. Cílem bylo vyhřát se na sluníčku, užít si sebe navzájem v jiném prostředí a poznat nová místa.

Náš výlet jsme začali v Lisabonu. Před pár lety jsme tam byli bez dětí, tak teď nebyla potřeba oběhnout všechna turistická místa, ale spíš nasát atmosféru, prohlédnout si typické žluté tramvaje (velké lákadlo pro Filipa) a prozkoumat místní hřiště. To jsme myslím zvládli skvěle, jen hřišť v centru tolik není. Vynahradily to ale typické portugalské koláčky pastel de nata, místní veřejná doprava (metro jezdí i nad zemí!), lodě na moři...

Další naše cesta směřovala na jih. Jeli jsme vlakem do města Portimao, kde jsme si půjčili karavan. S ním jsme pak týden objížděli Algarve, kraj na úplném jihu země. Je typický nádhernými plážemi, průzračným oceánem, barevnými útesy a rybářskými vesničkami (kolem pobřeží vede turistická stezka Fisherman's trail).

Cestování karavanem jsme si zkusili už loni na Kanárských ostrovech. Těšili jsme se tak na svobodu, která je s tím spojená, na usínání při hučení moře, možnost kdykoliv se přesunout a na každodenní dobrodružství při objevování nových míst. Pro Filipa a Rubena bylo velkým zážitkem jen jet v tak velkém autě, točit volantem, prozkoumávat auto zevnitř i zvenku. A my jsme si zase užívali tu možnost nechat děti běhat volně po prázdných plážích bosky, jen v tričku a kratáscích.

Moc se nám líbí ta jednoduchost cestování. Měli jsme s sebou jen jeden malý kufřík, dva batůžky a každý chlapec měl svůj batůžek se svačinou a pár hračkami. Ty nakonec zůstaly na dně batohu a jako hračky posloužily kamínky na pláži, klacky, mušle, krabice, ze kterých jsme vyrobili všechno možné. Bylo krásné pozorovat, jakou mají děti fantazii, jak dlouho si vyhraji jen s tím, co najdou v přírodě. Oblečení stačilo málo, vyprali jsme si v ruce anebo jsme chodili lehce špinaví.

Kromě krásné přírody jsou v Portugalsku i moc milí lidé. Cítili jsme se všude vítaní, s dětmi by si nejradši každý povídal, nic nebylo problém. Děti tam jsou přijímané se všemi emocemi, úsměvy od místních nás těšily každou chvíli. V Česku se často setkávám s nepochopením, jako rodič mám někdy pocit, že s dětmi obtěžuji, když zrovna nemají náladu v klidu sedět a usmívat se. V Portugalsku na nás působil větší klid, ne taková uspěchanost a nervozita, kterou někdy cítíme doma.

Cestování obytným autem se pojí taky se spoustou nekomfortu. Prvních pár dní jsme si zvykali, kde co je, auto jsme měli půjčené, tak trvalo, než jsme se naučili pouštět plyn, vodu, než jsme našli, kam patří nádobí... Obecně je praktické mít v autě co nejmenší věci, protože člověk stále něco hledá. Při popojíždění musí být všechny věci uklizené a zajištěné, aby po autě nelítaly. I tak jsme si ale rychle zvykli a naším největším problémem brzy bylo najít si místo na spaní s tím nejhezčím výhledem. Po týdnu cestování se nám s obytnákem nechtělo loučit. Rychle jsme si na způsob

života zvykli, těšili jsme se jen na pořádnou koupelnu a větší postel. To se nám splnilo v krásném domě kousíček od pláže v malém městečku Luz. Na poslední týden našeho výletu tam za námi přijely babička Naďa a teta Věra. Děti se nemohly dočkat (a my také), konečně byl čas přečíst si pár stran knihy a Marek mohl pracovat. Každý den jsme trávili na pláži, užívali si slunce, koupali se ve studeném moři, stavěli letiště z písku, pozorovali příliv a odliv... Pláže byly v březnu téměř bez lidí, příroda takhle na jaře krásně zelená a rozkvetlá, všude dozrávaly citrusy, které jsme sbírali v opuštěných sadech.

Mise ohřát se a poznat cizí zemi, byla splněna. Chtěli jsme také využít toho, že děti nechodí do školky nebo školy, já zatím nepracuju a Marek může pracovat i na dálku. Vraceli jsme se odpočatí, vyhrátí a těšili jsme se na jaro, které jsme doufali, že už v Praze bude. Při příletu ale pilot hlásil jeden stupeň celsia, Ruben vycházel z letištní haly, zapíštěl „zimaaa“ a couval zpátky do haly. Aklimatizace nejen na teplotu, ale i na ten obvyklý pražský režim, nebyla jednoduchá, ta lehkost bytí, kterou jsme vnímali na našem výletě, tady ztěžkla, tak věříme, že s přicházejícím jarem a odhozením vrstev bude zase všechno jednodušší. Jsme vděční, že máme možnost během roku odcestovat na delší dobu pryč, že cestování s dětmi je dostupné, možné a docela snadné.

Marta Štěpánová

Otevřené dveře ve Veselé škole

Připojte se

Jak už jsme v březnovém čísle informovali, byli jsme požádáni o pomoc při zastupování učitele křesťanské výuky ve Veselé škole, která sídlí naproti našemu sboru přes ulici. Staršovstvo pověřilo kazatele Radislava Novotného, aby několik hodin v týdnu suploval po dobu nemoci. Po dvou měsících lze přinést našemu sboru zajímavé zprávy. Za sebe mohu podotknout, že jsem za tuto možnost nesmírně vděčný. Možnost pravidelně oslovit evangeliem více jak 150 dětí a dospělých, kteří z velké části Pána Ježíše ještě nepoznali? Možnost mluvit osobně s desítkami dětí, které se všelijak perou s otázkami víry, náboženstvím a směřováním v životě? Možnost pozvat děti a jejich rodiče k Pánu Bohu, ale také do našeho sboru? Možnost směle mluvit v křesťanské škole o Bohu a pěstovat ekumenické vztahy? To vše vnímám jako obrovskou výzvu a skvělou příležitost k zasévání a snad i sklizení. Můžeme takto svítit a být kvasem, tím dobrým, který přináší dobrotu, víru, naději a lásku. Dveře jsou (zatím) otevřeny. Nevíme na jak dlouho, ale jako vedení sboru vnímáme, že by bylo škoda zůstat sedět a tuto možnost nevyužít.

Radislav Novotný

Radislav Novotný od února 2023 supluje výuku náboženství na CZŠ Veselá škola od 5. do 9. třídy (5 vyučovacích hodin týdně, vždy v pátek). Kromě toho má každý pátek ranní zamyšlení nad Bibli s doprovodem křesťanské písně s kytarou (15 min tzv. Ranní zpívání), také vede v pátek před Ranním zpíváním modlitební ztišení za školu a konkrétní potřeby přítomných žáků. A 1× měsíčně vedl bohoslužbu slova (v březnu a dubnu) – jednou byla bohoslužba zvlášť pro 1. stupeň a zvlášť pro 2. stupeň ZŠ (2 vyučovací hodiny) a jednou byla celoškolní bohoslužba pro oba stupně a jsme vděční, že jsme na tuto velkou bohoslužbu mohli být jako celá škola v prostorách CB. Radkova služba ve škole je živá, nápaditá a fundovaná. Jeho hodiny náboženství, ranní promluvy či kázání jsou úměrné cílové skupině a inspirativní nejen pro děti, ale i pro pedagogy :-). Vždy se snaží dotýkat evangelia a prezentovat ho srozumitelným způsobem. Je to skvělý týmový hráč – spolupracuje flexibilně s naším pastoračním týmem, a i s kolegy ve sborově má dobré vztahy. S přáním Božího pokoje

Mgr. Martin Jeřábek

Co se děje v Kralupech

Kurz výchovy teenagerů v Kralupech

„Jenom pět setkání?“, ptala se mě manželka. Ano, i když jen pět, přesto i tak krátký kurz může přinést podstatné změny do života. Kurzu se účastnilo sedm účastníků, ačkoliv nás na začátku bylo šest a jeden ubyl. K naší radosti se hned na druhé setkání přidala paní ředitelka DPS Kralupy a také paní, která vede klub pro seniory s dětmi. I když jsme si původně chtěli večere dovážet, nakonec jsme si zvládli sami uvařit a hostům moc chutnalo. Poslední večer jídlo chystala dokonce zmíněná paní ředitelka.

Malý počet lidí kolem stolu, domácí jídlo, otevřenost a osobní přístup skvělého moderátora večerů Jirky Košťála vedly k tomu, že kurz probíhal jako v rodině. Účastníci (rodiče) se nebáli sdílet a všichni jsme cítili, že jsme na jedné lodi, když se potýkáme s bouřlivým obdobím našich rostoucích dětí. Kurz je u konce a my zvažujeme, co nám dal? Rozhodně pomohl určit priority, co nezanedbat, na co se soustředit u dětí i u sebe. Jak se vyrovnávat s vlastním hněvem a jak udržet a rozvíjet otevřenou komunikaci s dospívajícími. Zajímavé, že víc než polovina účastníků nebyla z křesťanského prostředí, a přitom je velmi zajímavé, jaké hodnoty jako křesťané sdílíme. To bylo obohacující pro ně i pro nás. Těšíme se, že budou naše další setkání pokračovat. Snad u jiné příležitosti. Děkujeme sboru v Soukenické, že tuto akci také finančně podpořil

Velikonoční bohoslužba a božihodový oběd

Velikonoční neděli jsme v Kralupech chtěli pojmut opravdu slavnostně. Také proto jsme pozvali obyvatele DPS Kralupy na slavnostní oběd. Bohoslužbu provázela Marta na klavír a Sam vypomohl se zpěvem. Slavnostní ráz dodala Večeře Páně a svědectví o Boží lásce. Sál v DPS Kralupy pojme i několik desítek lidí, a i když je nás méně, přesto se v něm neztratíme. Má skvělý potenciál, například, že na společný oběd můžeme pozvat všechny i obyvatele z DPS. Přišlo jich kolem deseti. Chtěli jsme trochu ušetřit peníze (oproti vánočnímu obědu), proto jsem využil návštěvy, která u nás skoro týden bydlela, zapojil všechny děti a uvařili jsme doma guláš s knedlíky pro čtyřicet lidí. Na pomoc s knedlíky ještě přispěchala Vendulka, která umí skvěle kynuté. My uvařili vídeňské houskové. K tomu manželka napekla dobré buchty a něco malého ještě někdo donesl a byla z toho hostina, jak se patří. Tentokrát jsme si u oběda pochvalovali zejména družné rozhovory s obyvateli. Emeritní pastor Bob a jeho manželka Sandy Paulen, naši američtí přátelé, kteří u nás pobývali, byli dojatí. Říkali, že tak krásné Velikonoce, které mohli strávit v našem sboru, dlouho nezažili.

Radislav Novotný

Bohoslužby ve Šlejnické

O radosti z ekumenického setkávání

Milí čtenáři sborových listů, chtěl bych se s Vámi podělit o radost ze setkávání ve Šlejnické. Již mnoho let probíhají 1x za měsíc ekumenické bohoslužby v Domě s pečovatelskou službou ve Šlejnické ulici v Praze 6. Ale měl bych říci spíše ekumenická setkávání, protože po bohoslužbě následuje pěkné posezení.

Při posledním setkání, z něhož pochází i fotografie, jsem si mohl uvědomit, jak pěkné je to společenství a že se zde scházejí milí lidé, kteří jsou za tuto službu vděční. A přesto, že někteří z původních příznivců setkávání již nejsou mezi námi, skupina se nijak nezmenšuje, ba právě naopak. Sejde se nás tam kolem 15 lidí, včetně sloužících (někdy méně, ale někdy i více).

Velkou zásluhu na této službě má sestra Květa Plichtová, která byla iniciátorkou a je – dovolím si říci – „duší“ tohoto scházení. Ale nesmíme zapomínat ani na Lídu Beranovou a diakonku Markétu Křivánkovou, které vykonávají spoustu práce kolem pohoštění. Nezapomenutelnou součástí je také sestra Magda Čermáková, která vždy pro všechny upeče něco dobrého ke kávě. Její služba je milým a vítaným pohlazením pro všechny zúčastněné.

Tomáš Trávníček

Ze staršovstva

Nové staršovstvo začalo svou práci okamžitě den po zvolení členským shromážděním.

- Proběhla volba hospodáře sboru, kterým byl zvolen Ján Kozempel.

Bylo rozhodnuto o založení pracovní skupiny pro podporu hospodáře v orientaci v hospodářské oblasti, převzetí agendy a v reorganizaci práce hospodáře. Prvními členy této skupiny jsou mimo hospodáře také Bronislav Matulík a Daniel Beran, poradcem pak Martin Pavlíček. Chceme reformovat práci sboru v oblasti hospodářské s užší jmenovanou Hospodářskou radou a řadou jmenovaných spolupracovníků pro jednotlivé oblasti, slibujeme si od toho pružné jednání a rozhodování.

Předání hospodaření novému hospodáři probíhá.

Hospodář představil staršovstvu dlužné částky na nájemném a plán jejich splátek, který je ve všech případech nastaven.

- Proběhla volba místopředsedy staršovstva, byl zvolen Ondřej Pavlíček.

• Spolu s funkčním obdobím minulého staršovstva skončilo také funkční období Rady stanic. Proto staršovstvo jmenovalo Rady stanic znovu v obdobném složení:

– Rada Stanice Neveklov: Josef Tezner, Marta Kunštová, Miroslav Pospíchal st., Tomáš Trávníček,

– Rada stanice Kralupy nad Vltavou: Radislav Novotný, Zdeněk Váňa, Jiří Košťál (nový člen), Lucie Hlaváčková.

• Nově vzniklá Rada pro práci s dětmi a mládeží bude mít za úkol propojit jednotlivé služby, které ve sboru v této oblasti fungují, staršovstvo ji ustanovilo v následujícím složení: Jan Němeček ml. (vedoucí), Ondřej Pavlíček (besídka), David Košťál a Anna Bíbová (dorost), Radislav Novotný a Matyáš Šíma (Skaut), Jindřich Koudela (Awana), Petr Němeček (mládež).

• Přípravná fáze založení skautu v Soukenické probíhá – proběhlo ustavující setkání pobočného spolku. Vedoucí absolvují semináře pro vedoucí dorostu a skautu pod Dorostovou unií.

• Proběhly dva následné rozhovory s kandidáty na pozici správce sboru, s panem Petrem Yefremovem a s panem Kamilem Jackem, přítomní byli ze staršovstva Ján Kozempel, Ondřej Pavlíček, Daniel Beran a Bronislav Matulík. Staršovstvo rozhodlo o zahájení rozhovorů o případném uzavření pracovní smlouvy s panem Kamilem Jackem.

• Staršovstvo poděkovalo bratru Koudelevi za organizaci Landprojektu (dříve lego projektu), kterého se zúčastnilo na 120 dětí a 65–70 pomocníků). Děkujeme také bratru Šustrovi z Landprojektu a bratru Šikulovi z Dětské misie.

• V Neveklově se chystá slavnostní shromáždění k příležitosti 90. narozenin Miroslava Pospíchala v neděli 18. 6.

NAROZENINY

Davidová Jaroslava	1. 5.
Košťál Jiří	1. 5.
Němeček Jan st.	2. 5.
Skalická Marta	2. 5.
Koudela Jindřich	4. 5.
Vovsová Hana	4. 5.
Hlavnička Jiří	5. 5.
Paterová Hana	8. 5.
Bíba Vladimír	10. 5.
Kupilíková Jolana	10. 5.
Marek Blahoslav	10. 5.
Sadloňová Renata	10. 5.
Šťastná Michaela	11. 5.
Křivánková Markéta	13. 5.
Bydžovská Marie	14. 5.
Drábková Kateřina	14. 5.
Trávníček Samuel	14. 5.
Košťál David	15. 5.
Serbin Daniel	18. 5.
Davidenková Dana	20. 5.
Kupilík Václav	20. 5.
Černý Pavel	21. 5.
Kunštová Marta	23. 5.
Tauer Pavel	23. 5.
Borovičková Hana ml.	24. 5.
Pospíchal Miroslav ml.	24. 5.
Váňová Alžběta	25. 5.
Špinarová Eva	27. 5.
Hruška Miloslav	28. 5.
Němec Tomáš	28. 5.
Pavlíček Josef	28. 5.
Poláková Hana	28. 5.
Ligušová Daniela	31. 5.
Skalický Milan	31. 5.
Váňová Andrea	31. 5.

Mimořádná shromáždění

Letnice – v neděli 28. května 2023 budeme s celou církví slavit Letnice. Mimořádným hostem v Soukenické bude kazatel ze Sboru Církve bratrské v Praze Třináct Martin Běle. Modleme se za toto shromáždění a pozvěme i své přátele.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru
Úterý	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Středa	18.00	zkouška pěveckého sboru
Čtvrtek	15.00	setkání maminek s dětmi
	16.30	setkání Awany
	18.30	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

QR kód
PRO DARY SBORU

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	DPS U Cukrovaru 1171, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXIII
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Sandra Němečková, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800